

De twee vrouwen van JHWH

Het betreft in dezen een tamelijk onbekend onderwerp waaraan eeuwenlang weinig of geen aandacht is besteed. Toch spreekt de Schrift geen onduidelijke taal in deze. Men leze Ezechiël 23, Hosea 9, Jesaja 54 en Jeremia 3 en andere gedeelten in de Bijbel waar het over de verhouding van JHWH tot Zijn volk gaat zoals de verhouding van een man tot zijn vrouw in een huwelijk. In brochure no.127 is reeds over de 'twee vrouwen' geschreven. Dat was in het jaar 1998, en nu na tien jaar verdere ontwikkeling, zien wij dezelfde zaken in een ander licht. Het blijkt dat de traditionele visie of uitleg, dat Jesjoea als Schulduitdelger voor Zijn volk moest sterven, om de scheidbrief ongedaan te maken, niet langer houdbaar is. De traditionele visie kan men o.a. lezen in het blad: Een Nieuw Geluid, nr.2. 2008, waarin van E. Smit een artikel staat over de scheidbrief.

Hoe kwam JHWH er toe om twee vrouwen er op na te houden? Is JHWH een Bigamist of Polygamist? Nee, het gaat hier om een metafoor. Om een antwoord op deze vraag te geven lezen wij eerst de gelijkenis in Matth.13:24-30:

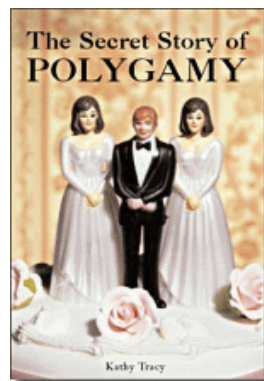
Een andere gelijkenis heeft Hij hun voorgesteld, zeggende: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een mens, die goed zaad zaaide in zijn akker.

25 En als de mensen sliepen, kwam zijn vijand, en zaaide onkruid midden in de tarwe, en ging weg.

26 Toen het nu tot kruid opgeschoten was, en vrucht voortbracht, toen openbaarde zich ook het onkruid.

27 En de dienstknechten van den heer des huizes gingen en zeiden tot hem: Heere! hebt gij niet goed zaad in uw akker gezaaid? Van waar heeft hij dan dit onkruid?

28 En hij zeide tot hen: Een vijandig mens heeft dat gedaan. En de dienstknechten zeiden tot hem: Wilt gij dan, dat wij heengaan en datzelfde vergaderen?



29 Maar hij zeide: Neen, opdat gij, het onkruid vergaderende, ook mogelijk met hetzelfde de tarwe niet uittrekt.

30 Laat ze beiden te zamen opwassen tot den oogst, en in den tijd des oogstes zal ik tot de maaiers zeggen: Vergadert eerst dat onkruid, en bindt het in busselen, om hetzelfde te verbranden; maar brengt de tarwe samen in mijn schuur.

De akker is de wereld waarin het goede zaad (vrouwenzaad) was gezaaid. De vijand kwam en heeft er in het wilde weg onkruid (slangenzaad) tussen gezaaid. Aldus ontstond er een probleem! Wie zal het onkruid kennen en helemaal kunnen verwijderen? De dienstknechten wilden gaan wieden, maar de heer zei: "Doe dat niet, want mogelijk zullen jullie met het onkruid ook de goede tarwe uittrekken, en dat mag niet". Pas in de oogst zal JHWH de maaiers (Engelen) uitzenden en éérs het onkruid in busselen laten binden om verbrand te worden. En daarna wordt de tarwe in de schuur gebracht.

Houdt u deze gelijkenis goed in gedachten bij het lezen en bespreken van ons onderwerp over de twee vrouwen van JHWH. Het gaat om de symboliek in de metafoor die JHWH gebruikt, waarbij de vrouw de naam kreeg van de man, zoals in een aards huwelijk de vrouw de achternaam ontvangt van haar man. Het volk kreeg als vrouw van JHWH de naam Israël, dat is strijd(st)er met Elohim. Uit alles blijkt dat JHWH Zijn vrouw zéér liefheeft, Jesaja 5:1-2.

JHWH had een 'probleem', menselijk gesproken, zouden wij zo zeggen. Er was onkruid in Zijn akker gestrooid tussen het goede zaad. Hoe zou Hij deze lastige klus oplossen? In het Paradijs wordt de belofte gegeven, Gen.3:15 dat het vrouwenzaad de kop van het slangenzaad zal vermorzelen.

Israël werd als speciaal volk geformeerd in de derde maand na de uittocht uit Egypte, bij de Sinaï. JHWH heeft Zijn volk lief met een eeuwige liefde, zie

Jer 31:3 JHWH is mij verschenen van verre [tijden]! Ja, Ik heb u liefgehad [met] een eeuwige liefde; daarom heb Ik u getrokken [met] goedertierenheid.

JHWH heeft dit volk aan Zich gehecht, zoals een gordel kleeft aan de lendenen van een man, Jeremia 13:11. Hij vergeet Zijn volk nooit, Jesaja 49:15. Dat volk is Zijn eerstgeboren zoon, Exodus 4:22, en Hij is Israël tot een Vader, en dus is het volk tot zonen en dochteren aangenomen, Jeremia 31:9. JHWH huwde dit volk en nam het tot vrouw.

*Ez.23:1 Verder geschiedde het woord van JHWH tot mij, zeggende:
2 Mensenkind! daar waren twee vrouwen, dochteren van een moeder.
3 Dezen hoereerden in Egypte; in haar jeugd hoereerden zij; daar werden haar borsten gedrukt, en daar werden de tepelen haars maagdoms betast. 4 Haar namen nu waren: Ohola, de grootste, en Oholiba, haar zuster; en zij werden de Mijne, en baarden zonen en dochteren; dit waren haar namen: Samaria is Ohola, en Jeruzalem Oholiba. 5 Ohola nu hoereerde, zijnde onder Mij; en zij werd verliefd op haar boelen, op de Assyriërs, die nabij waren;*

En Hos.1: 6 En zij ontving wederom, en baarde een dochter; en Hij zeide tot hem: Noem haar naam Lo-ruchama; want Ik zal Mij voortaan niet meer ontfermen over het huis Israëls, maar Ik zal ze zekerlijk wegvoeren. 7 Maar over het huis van Juda zal Ik Mij ontfermen, en zal ze verlossen door JHWH, hun God, en Ik zal ze niet verlossen door boog, noch door zwaard, noch door krijg, door paarden noch door ruiteren. 8 Als zij nu Lo-ruchama gespeend had, ontving zij, en baarde een zoon. 9 En Hij zeide: Noem zijn naam Lo-ammi; want gijlieden zijt Mijn volk niet, zo zal Ik ook de uwe niet zijn. 10 Nochtans zal het getal der kinderen Israëls zijn als het zand der zee, dat niet gemeten noch geteld kan worden; en het zal geschieden dat ter plaatse, waar tot hen gezegd zal zijn: Gijlieden zijt Mijn volk niet; tot hen gezegd zal worden: Gij zijt kinderen des levenden Gods. 11 En de kinderen van Juda, en de kinderen Israëls zullen samen vergaderd worden, en zich een enig hoofd stellen, en uit het land optrekken; want de dag van Jizreel zal groot zijn.

En Jesaja 54:

6 Want JHWH heeft u geroepen, als een verlaten vrouw en bedroefde van geest; nochtans zijt gij de huisvrouw der jeugd, hoewel gij versmaad zijt geweest, zegt uw God.

7 Voor een klein ogenblik heb Ik u verlaten; maar met grote ontfermingen zal Ik u vergaderen.

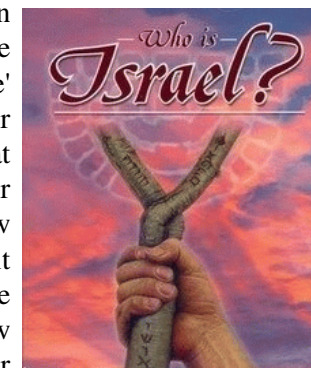
Vanwege de afgodendienst van Salomo werd het volk in twee delen gesplitst. Aldus waren er twee huizen ontstaan, het Huis Juda én het Huis Israëls. Er is sprake van de vrouw Ohola als Samaria, het tien stammenrijk plus het goede deel van Huis Juda, én Oholiba, dat is Jeruzalem, het overige kwade deel van het Huis Juda.

Op grond van Deuteronomium 24:1 heeft JHWH beide vrouwen weggezonden, waarbij het gaat om de symboliek in de metafoor. Opmerkelijk dat alleen Ohola (het Huis Israëls) een scheidbrief ontving en Oholiba (het Huis Juda) niet, Jeremia 3:8. Vanwege de scheidbrief kon JHWH Ohola niet zonder meer terugnemen, zodat het Huis Israëls tot Lo Ammi werd, dat is 'niet meer Mijn volk', Hosea 1:9, de eenzame en verstotene, de afkerige.

Zie website: edeleolijf.punt.nl/?id=318887&r=1&tbl_archief=0&

Van Oholiba lezen wij dus niet dat zij een scheidbrief kreeg. Dat deel van Juda bleef de 'getrouwde', hoewel het later de 'trouweloze' werd. Dat was tenslotte het kleine deel der weggevoerden naar Babel 'kwade vijgen' dat uit Babel terugkeerde. Dit deel maakte er aanspraak op de nu nog enige wettige vrouw van JHWH te zijn. JHWH gaf haar de tijd dit te bewijzen. Zij had de mogelijkheid zich te profileren, om te zien of zij de ware vrouw van JHWH zou zijn. Daartoe gaf JHWH haar de ruimte en de tijd. Het overgrote deel van het Huis Juda was met het Huis Israëls weggevoerd naar Assyrië en is daarvan nooit teruggekeerd. Ook bleven er in Babel nog Judahieten achter die niet terugkeerden.

De vrouw Oholiba bleek echter niet de échte vrouw te zijn. Het bleek dat JHWH te maken had met een pseudo-vrouw. Dat wil niet zeggen dat er geen échte Judahieten meer onder het Huis Juda waren. Aan deze vrouw werd tenslotte het leiderschap ontnomen. Deze vrouw bleek een



onvruchtbare vijgenboom-natie, Markus 11:14, en vandaar dat het koninkrijk van haar genomen werd, Mattheus 21:43.

Het is het volk dat ziet op de gebroken kruik, Jeremia 19:11, onherstelbaar. JHWH neemt definitief afscheid van deze (pseudo)vrouw, Matteus .23:37-39, 1 Thes.2:15.

Door haar vermenging met Kaïnieten en Edomieten was Oholiba volslagen corrupt geworden, zie Jesaja 57: over de kinderen der guichelaars, het slangenzaad:

3 Doch nadert gijlieden hier toe, gij kinderen der guichelaars! gij overspelig zaad, en gij, die hoererij bedrijft!

4 Over wien maakt gij u lustig, over wien spert gij den mond wijd open en steekt de tong lang uit? Zijt gij niet kinderen der overtreiding, een zaad der valsheid?

Herkennen wij hierin niet heel duidelijk de pseudo-vrouw?

Daar tegenover staat Ohola, waarvan staat in Jesaja 54:1-10 dat de kinderen der eenzame veel meer zullen zijn dan van de nog getrouwde (Oholiba).

Wij vinden deze beide vrouwen terug in de gelijkenis van de verloren zoon en de oudste zoon, Lukas 15. De verloren zoon (als Ohola) keert terug, de oudste zoon (als Oholiba) blijft buiten het feest. In Jesa 50:1 wordt de rethorische vraag aan de dochter gesteld waar de scheidbrief van haar moeder Ohola (de tien stammen) is. Die was er kennelijk niet meer.

Isa 50:1 *Alzo zegt JHWH: Waar is de scheidbrief van ulieder moeder, waarmee Ik haar weggezonden heb? Of wie is er van Mijn schuldeisers, aan wien Ik u verkocht heb? Ziet, om uw ongerechtigheden zijt gij verkocht, en om uw overtredingen is uw moeder weggezonden.*



Wie is de Man van Israel?

Er is dus een dochter, namelijk het hernieuwde Israël, dat woont in kustlanden, waarvan de scheidbrief weg is, de zogenaamde 'einden der aarde', de bestelde plaats, Jesaja 49:1vv.

1 *Hoort naar Mij, gij eilanden! (dat moet zijn "kustlanden", zie Strongs 0339 IY = kust, strand, eiland of regio) en luistert toe, gij volken van verre! JHWH heeft Mij geroepen van den buik af, van Mijner moeders ingewand af heeft Hij Mijn Naam gemeld.*

2 *En Hij heeft Mijn mond gemaakt als een scherp zwaard, onder de schaduw Zijner hand heeft Hij Mij bedekt; en Hij heeft Mij tot een zuiveren pijl gesteld, in Zijn pijlkoker heeft Hij Mij verborgen.*

3 *En Hij heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Knecht, Israël, door Welken Ik verheerlijkt zal worden.*

Ons is altijd voorgehouden dat door de dood van de Man Ohola opnieuw kan hertrouwen en de scheidbrief haar kracht verliest, waarbij men verwijst naar Romeinen 7:2; en 1 Cor.7:39. Dáárom moest het Evangelie van het Koninkrijk aan déze dochter (de verloren schapen van het Huis Israels) worden gebracht, de nieuwe vrouw, Hosea 2:15; Mattheus 10:5-6.

Hos.2:15 En het zal te dien dage geschieden, spreekt JHWH, dat gij [Mij] noemen zult: Mijn Man; en Mij niet meer noemen zult: Mijn Baal! Mt 10:6 Maar gaat veel meer heen tot de verloren schapen van het huis Israëls.

De Man zou in dezen Jesjoea zijn die Zijn leven niet voor ieder mens en ieder volk heeft gegeven, maar voor zijn afvallige gescheiden vrouw. Jesjoea is dan ook geen universeel Leraar en Priester. Hij zou Zijn leven hebben gegeven om Zijn verloren vrouw terug te krijgen. Jesjoea zou voor háár de losprijs betaald hebben. Dus wat als metafoor bedoeld is, zou Jesjoea in werkelijkheid hebben moeten volbrengen, via een afschuwelijk mensenoffer.

Ohola is de verstoten vrouw, de verlatene, Samaria, het tienstammenrijk inclusief het overgrote deel van het Huis Juda (de goede vijgen) dat Efraïm wordt genoemd. Juist dát Efraïm is Elohims eerstgeborene, Jer.31:9.

Jer 31:9 Zij zullen komen met geweën, en met smekingen zal Ik hen voeren; Ik zal hen leiden aan de waterbeken, in een rechte weg, waarin zij zich niet zullen

stoten; want Ik ben Israël tot een Vader, en Efraïm is Mijn eerstgeborene.

In de gelijkenis van de Barmhartige Samaritaan is de Samaritaan iemand van het tienstammenrijk, waarop Oholiba (pseudo-Juda) minderwaardig neerkeek. Ohola, het tienstammenrijk, bevatte immers het grootste deel van het Huis Juda, hetwelk met Ohola werd weggevoerd naar Assyrië. Dit Huis Israëls is de nieuwe vrouw waarvan Micha 4:6,7 spreekt, en toont dat de verminkte Juda wel tot een vorstendom zal worden, en de weggezondene, namelijk het Huis Israëls, tot een machtige natie, het 'stenen koninkrijk'.

6 Te dien dage, spreekt JHWH, zal Ik haar, die hinkende was, verzamelen, en haar, die verdreven was, vergaderen, en die Ik geplaagd had.

7 En Ik zal haar, die hinkende was, maken tot een overblijfsel, en haar die verre henen verstoten was, tot een machtig volk; en JHWH zal Koning over hen zijn op den berg Sions, van nu aan tot in eeuwigheid.

De vaderen

Ons is altijd voorgehouden dat pas ná de scheidbrief, en ná de dood van de Man de vrouw hertrouwd kan worden.

Eerst moest de breuk met de pseudo-vrouw Oholiba definitief worden..

De breuk lijkt definitief en onherstelbaar geworden door het verraad van Judas. Merkwaardig genoeg wil men de laatste tijd Judas ontheffen van zijn verraad.

JHWH heeft Zijn eigen vrouw verkoren en liefgehad met een eeuwige liefde. Hij neemt de (gevallen) engelen niet aan,

maar het zaad Abrahams. En waarom Abraham en niet Nahor, Haran of Terah? Dat is de Goddelijke selectie. Abraham is de vriend van Elohim, 2 Kron.20:7; Jesaja 41:8; Jakobus 2:23. Uit Abraham komt het nationale zaad, en uit dat nationale zaad komt het Koninkrijk van JHWH voort, met een regeringslichaam, twaalfduizend Israëlieten uit elke stam, Openb.7 en 14.



Deze Goddelijke verkiezing om het vrouwenzaad voort te brengen viel op één enkele man n.l. Abram, later Abraham, en op één enkele vrouw, Sara, later Saraï. Zij waren nog wel liefst halfbroer en halfzus, Genesis 20:12.

Het zou bloedschande zijn geweest indien Abraham zijn halfzus had bekend en bij haar kinderen zou hebben verwekt. Hier ligt immers de allesbeslissende beginfase van onze herkomst, onze genetische oorsprong. Er mocht zeer zeker geen vreemd element inkomen. De wortel moest rein zijn om het (vrouwen)zaad voort te brengen. Het is dan ook onjuist om te denken dat Rachab en Ruth vreemden of pure heidenen waren en geen Semieten/Israëlieten, om daarmee aan te willen tonen dat de zuiverheid van het bloed en de zaadlijn er niet op aan komt. Er heeft bij de verwekking van Isaak iets heel unieks en wonderlijks plaatsgehad. Hij wordt dan ook een 'godenzoon' genoemd, die uit de belofte, en niet uit het vlees geboren werd, zie Galaten 4:28

Maar wij, broeders, zijn kinderen der belofte, als Izaak was. 4:23 Maar gene, die uit de dienstmaagd was, is naar het vlees geboren geweest; doch deze, die uit de vrije was, door de belofte;

In hém zal het zaad genoemd worden, Genesis 21:12.

De lieden van het slangenzaad lagen op de loer om direct weer toe te slaan. Dat blijkt uit het feit dat Rebekka op een wonderlijke wijze een tweeling voortbrengt waarvan de één totaal verschillend is aan de ander, zoals Oost verschilt van West en Kain van Abel.

Ezau was de onheilige, Hebreeën 12:16.

Jakob krijgt twaalf zonen. Het zaad gaat bloeien. Uit het zaad van Jakob komen de 'volken'. Jakob gaat wortelen schieten, dat zijn zijn twaalf zonen. Deze zonen krijgen hun bestemming, welke Jakob hen mededeelt op zijn sterfbed, Gen.48-49.

Jozef (Efraim) ontving het eerstgeboorterecht (Rachel was in feite zijn eerste vrouw, de beminde). Juda kreeg echter het koningschap via David, waaruit de Messias zou voortkomen. Dat is de Troon van JHWH. Op die troon heeft Ezau, Amalek het gemunt, zie Ex. 17:16

En hij zeide: Dewijl de hand op den troon van JHWH is, zo zal de oorlog van JHWH tegen Amalek zijn, van geslacht tot geslacht!

De lijn van vrouwenzaad loopt dus naar het zaad van Abraham, en vandaar naar de kinderen Israëls. Van dit Israël vormt JHWH een volk(keren) en naties, een koninkrijk van priesters, Ex.19:5,6. Dit volk is Zijn eigendom uit alle andere volkeren. Dit zijn de gunstelingen, Amos 3:2; Deut.32:8, die worden tot een dienende natie voor andere volkeren en geslachten der aarde, die naar Goddelijke maatstaven door Engelen gehanteerd zullen worden geoordeeld om ter rechterhand te mogen staan. De boknaties zullen ter linkerhand komen te staan, dat zijn de naties van de Nefilim met de bokgod, of gevallen hoofdengel.

Zie Eze 34:17 ¶ Want gij, o Mijn schapen! JHWH zegt alzo: Ziet, Ik zal richten tussen klein vee en klein vee, tussen de rammen en de bokken.

Mt 25:32 En voor Hem zullen al de volken vergaderd worden, en Hij zal ze van elkander scheiden, gelijk de herder de schapen van de bokken scheidt.

Mt 25:33 En Hij zal de schapen (Israelvolkeren) tot Zijn rechter hand zetten, maar de bokken (de bokvolkeren, met Baphomet/Lucifer als hun god) tot Zijn linker hand.

Het Verbond

Wij lezen vervolgens in de Schrift drie primaire verbonden, nl.

- 1) Het Abrahamitisch (de belofte), onvoorwaardelijk Genesis 12:2, en als teken de besnijdenis (als insnijding)
- 2) Dan het tussengevoegde Mozaïsche verbond (de Wet), voorwaardelijk, met als teken de sabbat
- 3) En tenslotte het hernieuwde of nieuwe verbond, onvoorwaardelijk, besnijdenis des harten, de wet in vlezen tafelen

De secundaire verbonden zijn:

Uit het Abrahamitisch verbond het landverbond (voorwaardelijk) Gen.13:4-17; Lev.26:40-42.

En het Davidische verbond, dat zowel voorwaardelijk als onvoorwaardelijk is.

Uit het Mozaïsche verbond komt het Priesterverbond voort, en het verbond van de Sabbat

Ons is altijd voorgehouden dat de komst van Jesjoea was om Zijn volk te redden en met Elohim te verenigen, door Zijn eigen dood. Hij werd geboren uit Zijn eigen volk uit een zuivere bloedlijn, vóór Zijn volk, geworden onder de Wet, Gal.4:5.

Wij kunnen hierbij toch niet aan een geestelijk Israël denken, of aan een kerk, als vervanging van het letterlijk Israel?

Israël en Juda zijn de beide 'polen' van Elohims heilswerk, zodat er een Israël-aspect of pool is, en er is een Juda-aspect of Juda-pool. Hierover is in brochure no.12 geschreven, over de kosmische polariteit van Israël. Dit wijst op de onvernietigbaarheid van Israël als natie en volk, als natuurlijk zaad van Abraham. Dit zaad is de kern van het Rijk van Elohim, het Koninkrijk Gods op aarde.

In de oogsttijd zullen de maaiers uitgaan (de Engelen) om éérs het onkruid bijeen te vergaderen (dat is het slangenzaad, de pseudo-vrouw). Wij zien dit reeds gedeeltelijk voor onze ogen gebeuren, o.a.

doordat de 'terugkeer' naar Israël wordt gestimuleerd van "hen die zeggen dat zij joden zijn, doch het niet zijn" (Openb.2:9 en 3:9).

Het zou interessant zijn om te weten waarom deze mensen, die geen semitische afkomst hebben, naar de politieke staat Israël gaan. De term 'terugkeren' is onjuist omdat velen van hen nog nooit in Israël zijn geweest, ook hun voorouders niet. Wat wel waarschijnlijk is, is dat hun voorouders de oude Kanaänieten waren, die door Israel werden verdreven. Ook om eens te vernemen wat hun werkelijke beweegredenen zijn, materieel of geestelijk bijvoorbeeld. Velen van hen zijn afkomstig uit de Oostbloklanden en hebben daar geleefd onder veelal mensionwaardige omstandigheden. Voor hen is het vooruitzicht



op een vestiging in Israel, zeker qua levensstandaard, ongetwijfeld zeer aanlokkelijk. Uit landen met een veel hogere levensstandaard zal het animo om 'terug te keren' heel wat minder zijn.

Door de scheidbrief heeft de belofte van het landverbond opgehouden, want die was voorwaardelijk. Toen heeft JHWH voor Zijn nieuwe vrouw, Ohola, een aparte plaats besteld, 2 Sam.7:10, in het Noorderland waar Zijn Geest tot rust komt, Zach.6:8, dat is in en rond Nederland, rond de Noordzee, de kuststroken, een laagland, een Gilead en Basan gelijk. En dát land is de 'schuur' waar de tarwe in verzameld wordt door de Engelen! Matth.13; Haggai 2.

Daar woont het nieuwe verzamelde Israël van het Westen, dat onder diverse schuilnamen de historie zijn ingegaan, o.a. Huis van Izaak, Huis van Omri, de Khumry, de Frysaks of zonen van Izaak, de Friezen, etc. JHWH heeft hén in de woestijn der volkeren gebracht, en haar daar gelokt en vriendelijk tot haar hart gesproken, zie Hosea 2:14 (2:13)

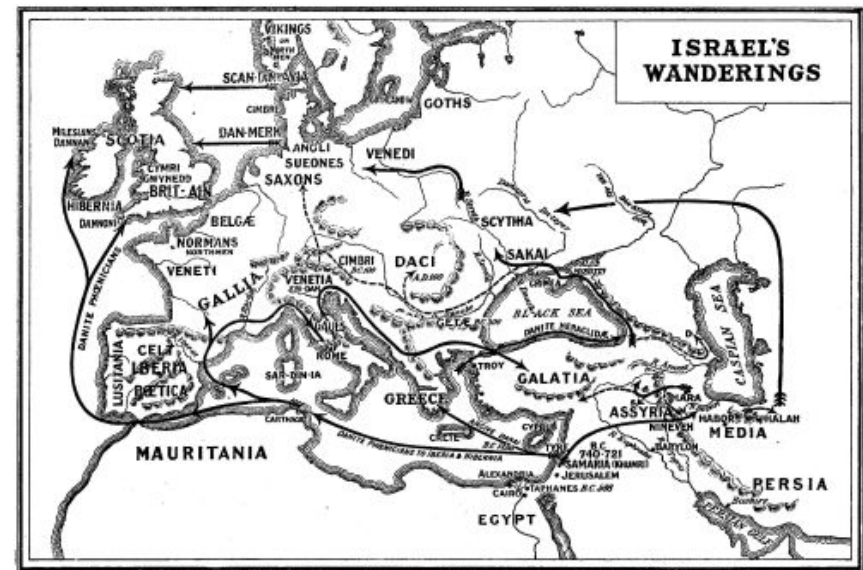
Daarom, ziet, Ik zal haar lokken, en zal haar voeren in de woestijn; en Ik zal naar haar hart spreken. En Ez.20:35 Daartoe zal Ik u brengen in de woestijn der volken, en Ik zal met u aldaar rechten, aangezicht aan aangezicht;

Nee, dit is geen geestelijk Israël, geen kerk, maar een letterlijk Israël. Geen adoptie, maar genetisch, zie hoe Jesjoea het steeds heeft over Zijn schapen, broederen. Hij heeft het over genetische zonen en dochteren, die hij 'broederen' noemt naar het vlees, welke Israëlieten zijn.

25 Gelijk Hij ook in Hosea zegt: Ik zal hetgeen Mijn volk niet was, Mijn volk noemen, en die niet bemind was, Mijn beminde.

26 En het zal zijn, in de plaats, waar tot hen gezegd was: Gijlieden zijt Mijn volk niet, aldaar zullen zij kinderen des levenden Gods genaamd worden.

27 En Jesaja roept over Israël: Al ware het getal der kinderen Israëls gelijk het zand der zee, zo zal het overblijfsel behouden worden.



Hand. 26:6 En nu sta ik, en word geoordeeld over de hoop der belofte, die van God tot de vaderen geschied is;

7 Tot dewelke onze twaalf geslachten, geduriglijk nacht en dag God dienende, verhoppen te komen; over welke hoop ik, o koning Agrippa, van de Joden word beschuldigd.

Hand. 10:36 Dit is het woord, dat Hij gezonden heeft den kinderen Israëls, verkondigende vrede door Jezus Christus; deze is een Heere van allen.

13:26 Mannen broeders, kinderen van het geslacht Abrahams, en die onder u God vrezen, tot u is het woord dezer zaligheid gezonden.

13:32 En wij verkondigen u de belofte, die tot de vaderen geschied is, dat namelijk God dezelve vervuld heeft aan ons, hun kinderen, als Hij Jezus verwekt heeft.

Zie verder 2 Cor.6:18; Hebr.12:5; Joh.11:52; Hand.2:39, 3:25; Gal.4:28,31.

De Scheidbrief

Hoe zit het nu in werkelijkheid met het ongedaan maken van de scheidbrief? Heeft JHWH werkelijk Zijn Zoon laten vermoorden om de scheidbrief ongedaan te maken? Eiste JHWH een heus of écht mensenoffer, dit om de metafoor van Zijn huwelijk met Israel recht te doen? Dat spreekt zichzelf tegen.

Wanneer wij Hosea en andere gedeelten lezen die hiermee in verband staan, is het niet JHWH die een offer dient te brengen, en dan nog wel een mensenoffer. Nee, het volk Israel was als dood, zoals te lezen in Hosea 6. In de gelijkenis van de verloren zoon wordt gezegd dat deze jongen als dood was, en weder levend is geworden. Dus niet JHWH of Zijn Zoon moest sterven om de scheidbrief ongedaan te maken, maar het volk, en wel op symbolische wijze!

Wanneer het volk zich schuldig kent tegenover JHWH, gedenkt Hij aan Zijn verbond. Steeds lezen wij de oproep tot bekering, om terug te keren tot JHWH. In Jesaja 50:1 lezen wij dat de scheidbrief weg is. Hoe heeft JHWH dat voor elkaar gemaakt? Door naar het hart van het volk te spreken, zoals in Hosea 1:14, haar te lokken in de woestijn. In de grote armoe en ellende kwam de verloren zoon tot zichzelf. Israel moet tot zichzelf komen, en dan zal het JHWH zoeken, die Zich laat vinden.

De traditionele lezing dat JHWH Zijn enige Zoon zond, om te sterven via een gerechtelijke moord, om alzo de zonden van Zijn volk te dragen, te verzoenen, is de leer der plaatsvervanging zoals door Anselmus uitgedacht. Dit heeft een schijn van waarheid, maar bij nader inzien heeft JHWH wel andere wegen en middelen om Zijn volk te bevrijden en te hertrouwen.

Wederaanneming

In Jeremia's hoofdstukken 30 tot 33, waar het over het herstel en hernieuwde verbond met Israel gaat, lezen wij nergens dat JHWH een mensenoffer eiste om weer tot Zijn volk terug te keren!

In hoofdstuk 30:3 kondigt de profeet aan dat de dagen zullen komen waarin JHWH het lot van Zijn volk Israel én Juda zal veranderen. Zij zullen weer komen in het land (aarde) wat JHWH aan hun vaders had gegeven. Dat gaat niet zonder horten of stoten. Eerst komt nog de grote 'dag van JHWH', dat is de dag der gerichtten, zie vers 7. Op die dag zal Hij het juk waaronder Zijn volk zucht verbreken. Eenmaal bevrijdt, zullen zij JHWH en hun koning David dienen, vers 9. Dan zal Jakob/Israel stil en gerust wonen, vers 10. Met de naties waarheen Israel verstoot was en die het volk hebben uitgebruikt, zal JHWH een einde maken. Zelf komt het volk er ook niet zonder kleerscheuren af, omdat haar plaag in feite ongeneeslijk is, vers 12 en 15. Tijdens de dag van JHWH zullen er zeer zware stormen losbreken, vers 23, maar de twaalf geslachten vinden barmhartigheid, 31:2, vanwege de liefde van JHWH tot hen. Nadat het volk berouw heeft getoond en door de gerichtten heen tot zichzelf is gekomen, ziet Hij geen zonden meer in Zijn volk. Daarna noemt Hij zelfs Zijn vorige overspelige vrouw Ohola een 'maagd!', zie vers 4 en 21. Hij brengt Zijn volk naar een land (aarde) waar vele waterstromen zijn, zie vers 9. Die zijn echter niet in Palestina te vinden. het verbond wordt vernieuwd, wat te lezen is vanaf Jeremia 31:31 totn 32:39-42. Het koningschap wordt hersteld, zie 33:15vv.



Zie tevens in Micha 7:18 de geweldig mooie en blijde tijding hoe JHWH Zijn volk de overtredingen vergeeft, niet door bloedoffers, zoals staat in Micha 6:7, maar uit liefde bij berouw van het volk:

18 *Wie is een God gelijk Gij, Die de ongerechtigheid vergeeft, en de overtreding van het overblijfsel Zijner erfenis voorbij gaat? Hij houdt Zijn toorn niet in eeuwigheid; want Hij heeft lust aan goedertierenheid.*

19 *Hij zal Zich onzer weder ontfermen; Hij zal onze ongerechtigheden dempen; ja, Gij zult al hun zonden in de diepten der zee werpen.*

20 *Gij zult Jakob de trouw, Abraham de goedertierenheid geven, die Gij onzen vaders van oude dagen af gezworen hebt.*

In Jesaja 52 en 54 lezen wij hoe JHWH Zijn vrouw weer terugneemt. Wij dienen de Bijbelse gegevens goed op een rij te zetten. Allereerst dat het JHWH is, die Zijn volk verkiest en een verbond met hen sluit. Hij is de Man, en Zijn volk is de vrouw. Zie wat erover staat in Jesaja 54:

*Jesaja 54:5 Want uw **Maker is uw Man**, JHWH der heirscharen is Zijn Naam; en **de Heilige Israels is uw Verlosser**; Hij zal de God des gansen aardbodems genaamd worden.*

Niet Jesjoea is de Man, maar JHWH. Niet Jesjoea is de Losser of Verlosser, maar JHWH, zie bovengenoemde tekst, en o.a.

*Jesaja 49:26: en alle vlees zal gewaar worden, dat Ik, JHWH, uw Heiland ben, en uw **Verlosser**, de Machtige Jakobs.*

Zie tevens Jesaja 41:14; 43:14; 44:24; 48:17; 54:8; 60:16, en Jeremia 14:8; 50:34.

Dan volgt de vraag hoe JHWH Zijn volk verlost, en welke prijs kost Hem en ons dat? Daarop geeft Jesaja 52 het antwoord:

3 *Want zo zegt JHWH; Gijlieden zijt om **niet** verkocht, gij zult ook **zonder geld gelost** worden.*

55:1 *O alle gij dorstigen! komt tot de wateren, en gij, die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, **koopt zonder geld, en zonder prijs**, wijn en melk!*

In Jesaja 54 gaat het over de 'onvruchtbare', dat is het Huis Israels, de verstoten vrouw. Zij zal echter veel meer kinderen hebben als de nog getrouwde vrouw, dat is het joodse deel van het Huis Juda. Dan zal de verlaten vrouw, die de scheidbrief had ontvangen, niet meer denken

aan de smaad van haar weduwschap, zie Jesaja 54:4. Zij was slechts voor een klein ogenblik verlaten, zie vers 7:

6 *Want JHWH heeft u geroepen, als een **verlaten** vrouw en bedroefde van geest; nochtans zijt gij de huisvrouw der jeugd, hoewel gij versmaad zijt geweest, zegt uw God.*

7 *Voor een **klein ogenblik heb Ik u verlaten**; maar met grote ontfermingen zal Ik u vergaderen.*

8 *In een kleinen toorn heb Ik Mijn aangezicht van u een ogenblik verborgen; maar met eeuwige goedertierenheid zal Ik Mij uwer ontfermen, zegt JHWH, uw Verlosser.*

In het vervolg zal elk wapen dat tegen het herstelde Huis Israels wordt bereid mislukken, want zij is het erfdeel van JHWH, zie Jesaja 54:17. JHWH sluit als Man met zijn hertrouwde vrouw een altoosdurend verbond, dat van geen wankelen weet. De vraag is of dat zomaar gaat, zonder dat het volk er iets voor heeft te doen? Het is de liefde en toegenegenheid van JHWH tot Zijn volk, waarvan het herstel en de verlossing uitgaat. Evenwel gaat het niet buiten het volk zelf om. De zonde is een scheidsmuur, zoals wij in Jesaja 59:1 lezen. JHWH stapt niet over de zonde van Zijn volk heen. Wat eist Hij van Zijn volk? Hij vraagt bekering, terugkeer, berouw, zie Jesaja

55:6 *Zoekt JHWH, terwijl Hij te vinden is; roept Hem aan, terwijl Hij nabij is.*

7 *De goddeloze verlate zijn weg, en de ongerechte man zijn gedachten; en hij **bekere** zich tot JHWH, zo zal Hij Zich Zijner ontfermen, en tot onzen God, want **Hij vergeeft menigvuldiglijk**.*

59:19 *Dan zullen zij den Naam van JHWH vrezen van den nedergang, en Zijn heerlijkheid van den opgang der zon; als de vijand zal komen gelijk een stroom, zal de Geest van JHWH de banier tegen hen oprichten.*

20 *En er zal een Verlosser tot Sion komen, **namelijk voor hen, die zich bekeren van de overtreding in Jakob**, spreekt JHWH.*

*Jeremia 3:14 Bekeert u, gij afkerige kinderen! spreekt JHWH, want **Ik heb u getrouwd**, en Ik zal u aannemen, een uit een stad, en twee uit een geslacht, en zal u brengen te Sion.*

Uit bovenstaande tekst en uit andere teksten blijkt dat niet alle Israëlieten zich zullen bekeren. Het gaat om een overblijfsel, een rest,

die zich tot JHWH zal bekeren. Dat blijkt uit Jeremia 35:15 en Zacharia 1:4

*En Ik heb tot u gezonden al Mijn knechten, de profeten, vroeg op zijnde en zendende, om te zeggen: **Bekeert u toch**, een iegelijk van zijn bozen weg, en maakt uw handelingen goed, en wandelt andere goden niet na, om hen te dienen, zo zult gij in het land blijven, dat Ik u en uw vaders gegeven heb; maar gij hebt uw oor **niet** geneigd, en naar Mij niet gehoord.*

Het herstelde Huis Israels, de hertrouwde vrouw krijgt een nieuwe naam en zal niet meer 'de verlatene' worden genoemd, zie Jesaja 62:

*4 Tot u zal niet meer gezegd worden: De verlatene, en tot uw land zal niet meer gezegd worden: Het verwoeste; maar gij zult genoemd worden: **Mijn lust is aan haar!** (geftsi-bah) en uw land: **Het getrouwde (beula)**; want JHWH heeft een lust aan u, en uw land zal getrouwd worden.*

5 Want gelijk een jongeling een jonkvrouw trouwt, alzo zullen uw kinderen u trouwen; en gelijk de bruidegom vrolijk is over de bruid, alzo zal uw God over u vrolijk zijn.

*12 En zij zullen hen noemen **het heilige volk**, de verlost van JHWH; en gij zult genoemd worden **de gezochte**, de stad, die niet verlaten is.*

